

RECHTSPRAAK

Werknemer die zonder toestemming kledingsamples meeneemt en doorverkoopt, terecht op staande voet ontslagen. Werknemer dient schade als gevolg van diefstal te vergoeden. Beroep werkgever op verrekening met tegenvordering werknemer slaagt.*Feiten*

Werknemer is sinds april 2013 in dienst bij Under Armour Europe B.V. (hierna: Under Armour). De functie van werknemer is senior cash application specialist. Under Armour houdt elk seizoen een sample sale voor haar werknemers. Samples zijn sportartikelen die niet in winkels worden verkocht, maar bijvoorbeeld worden gebruikt voor marketingcampagnes en fotoshoots. Bij een sample sale worden de gebruikte samples tegen lage tarieven verkocht aan de werknemers. De opbrengst gaat naar een goed doel. Wat niet wordt verkocht, wordt vernietigd. In november 2022 heeft tussen partijen een gesprek plaatsgevonden. Werknemer heeft in dat gesprek erkend dat hij gedurende ongeveer een jaar samples heeft meegenomen en deze aanvankelijk weggaf en later verkocht. Werknemer heeft vervolgens schriftelijk verklaard dat hij steeds meer artikelen meenam en dat hij dat bleef doen omdat de vraag ernaar bleef groeien. Werknemer heeft diezelfde dag 58 sportartikelen aan Under Armour teruggegeven. In een brief van 11 november 2022 is werknemer op staande voet ontslagen. Under Armour verzoekt de kantonrechter voor recht te verklaren dat de arbeidsovereenkomst rechtsgeldig is geëindigd. Ook verzoekt zij – onder meer – toekenning van een gefixeerde schadevergoeding en vergoeding van de schade wegens diefstal. Werknemer verzoekt onder meer veroordeling van Under Armour tot betaling van achterstallig salaris.

Oordeel

De kantonrechter oordeelt als volgt. Under Armour heeft voldoende voortvarend gehandeld bij het geven van het ontslag op staande voet en het mededelen van de dringende reden. Ook is de kantonrechter van oordeel dat sprake is van een dringende reden voor ontslag op staande voet. De ontslagbrief vermeldt kort gezegd dat werknemer is ontslagen omdat hij zich niet als een goed werknemer heeft gedragen, zijn verplichtingen uit de arbeidsovereenkomst en het beleid heeft geschonden en het vertrouwen van Under Armour heeft geschaad. In die brief staat verder dat werknemer op staande voet is ontslagen omdat hij in 2021 en 2022 twee tot vier keer per week in de avonduren en zonder toestemming het bedrijfsgebouw heeft betreden, eigendommen van Under Armour en handelswaar in grote dozen, sporttassen en/of rugzakken heeft verwijderd en een verlies van ongeveer € 200.000 heeft veroorzaakt. De kantonrechter overweegt dat de mededeling van het ontslag de ontslagreden fixeert. Dat

betekent dat de brief van Under Armour van 11 november 2022 bepalend is voor de reden van het ontslag op staande voet. De brief van Under Armour met de ontslagredenen is uitgebreid, met verschillende ontslaggronden en voorbeelden van gedragingen van werknemer. Het was echter voor werknemer direct duidelijk dat hij is ontslagen wegens het meenemen en verkopen van samples zonder toestemming. Die gedraging blijkt ook uit de ontslagbrief. Werknemer heeft ook erkend dat hij samples heeft meegenomen en verkocht en het is evident dat dat niet mag (zonder toestemming). Daarvoor is geen beleid nodig. Dit levert op zichzelf een voldoende dringende reden voor ontslag op staande voet op. Het ontslag is dan ook rechtsgeldig gegeven. Werknemer heeft geen recht op de transitievergoeding, nu zijn handelen tevens aangemerkt kan worden als ernstig verwijtbaar. Under Armour heeft recht op de gefixeerde schadevergoeding. Deze vergoeding wordt verrekend met de tegenvordering (achterstallig salaris) die werknemer op Under Armour heeft. De gefixeerde schadevergoeding gaat door de verrekening teniet. De schade van Under Armour (gederfde winst) wordt vastgesteld op € 20.000. Gelet op het geslaagde beroep op verrekening moet daarop in mindering worden gebracht het netto-equivalent van de resterende vordering van werknemer van € 10.086,93 bruto. Werknemer wordt veroordeeld tot betaling van het bedrag dat vervolgens overblijft. Ook wordt hij veroordeeld tot betaling van de onderzoekskosten.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 21-02-2023

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2023:1210

Zaaknummer: 10256927

Rechters: I.H. Lips

Advocaten: A.J.C. Theunissen

Wetsartikelen: 7:677 BW, 7:678 BW en 7:681 BW